6de JAARGANG. CURACAO DEN 18n MEI 1889. No. 281

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

OPENINGSREDE

VAN

Z. EX. DEN GOUVERNEUR,

gehouden bij het begin van het zittingsjaar van den Kolonialen raad.

"*Mijne Heeren,*

Bij onze eerste samenkomst in het nieuwe zittingjaar voldoe ik 't allereerst aan eene dringende behoefte mijns harten—en geef ik zeker tevens uiting aan de bekende gevoelens van liefde en gehechtheid der bevolking dezer kolonie aan ons Vorstelijk Stamhuis, door met dankbaarheid te herdenken de gelukkige viering op den 12den dezer van het veertigjarig Kroningsfeest van onzen beminden Koning WILLEM DEN DERDE.

Wij gedenken daarbij nog met huivering hoezeer het leven van den geliefden Vorst slechts weinige dagen geleden dermate werd bedreigd, dat elk nader bericht met angst en bekommering moest worden te gemoet gezien. Maar wij loven en prijzen daarom ook met te grooter innigheid den Allerhoogste, Die het leven van den dierbaren Koning wilde redden en sparen.

Onder zijne wijze en heilrijke Regeering heeft Nederland, met deszelfs koloniën en bezittingen gedurende ruim veertig jaren vrede, vrijheid, orde, voorspoed en welvaart mogen genieten, en is het in de rij der volken, ook op het gebied van kunst en wetenschap, eene waardige plaats blijven bekleeden.

De vele blijken van innige dankbaarheid en aanhankelijkheid, welke de geëerbiedigde grijze Vorst op het heuglijk feest van 12 dezer wederom van de gansche Natie zal hebben ontvangen, zullen Hem ongetwijfeld de beste en meest gewenschte belooning zijn.

God behoede verder den Koning en het Koninklijk Huis!

En nu, Mijne Heeren! heb ik U, met een blik op het verleden en in de toekomst dezer kolonie, de volgende mededeelingen te doen.

In het eerste gedeelte des vorigen jaars kwamen op Curaçao eenige gevallen van diphtheritis voor, en op Saba heerschte gedurende vele maanden dysenterie. Van de 752 lijders aan die ziekte zijn er 22 overleden.

Door den ijver van den Geneeskundige en de van Gouvernementswege verstrekte geneesmiddelen en andere hulp aan de behoeftige lijders, is de ziekte spoediger beteugeld kunnen worden en heeft zij minder offers geëischt dan anders het geval had kunnen zijn.

Voor het overige was de gezondheidstoestand in de kolonie in het vorig jaar bevredigend.

De weersgesteldheid was op geen der eilanden gunstig voor den landbouw. Op de drie bovenwindsche had men evenwel toch eenigen oogst van aardvruchten, maar op Curaçao, Aruba en Bonaire viel nagenoeg geen regen en verdroogde bijna alles. De gevolgen daarvan zijn, dat er groote armoede heerscht onder de mindere bevolking en dat vele arbeiders in Venezuela werk gaan zoeken. Daarenboven doen zich op Bonaire en op Curaçao vele gevallen van scheurbuik voor, die alleen uit gebrek aan het hoogst noodige voedsel ontstaat.

Uit de gelden, welke nog over zijn van eene in 1887 ten behoeve dezer eilanden door de welwillendheid van eenige Heeren in Nederland gehouden collecte, is de eerste hulp aan de ongelukkigen verleend kunnen worden, terwijl voor verderen onderstand een beroep wordt gedaan op de bekende liefdadigheid van de met gunstiger lot bedeelde ingezetenen van Curaçao.

In den toestand van den handel was geen verbetering waar te nemen. Integendeel, door het staken der werkzaamheden aan het Panamakanaal moesten aldaar eenige filialen van alhier gevestigde handelshuizen worden opgeheven, en verloren verscheidene jongelieden van Curaçao die te Panama en te Colon geëmploijeerd werden, hun bestaan.

Na de schets dezer donkere tafereelen is het mij aangenaam, Uwe aandacht te mogen vestigen ook op het goede dat der kolonie te beurt is gevallen.

Nevens het groote voorrecht van vrijheid, rust en orde, dat allerwege, onder de schuts der fiere en geliefde driekleur, werd gehandhaafd en genoten, zagen wij de kolonie in vrede en vriendschap leven met hare naburen, en mocht zij van epidemiën en andere algemeene rampen verschoond blijven.

Voorst namen door de overbrugging der haven en van het Rifwater, zoomede door verbetering der wegen in het stadsdistrict en in de buitendistricten op Curaçao, de middelen van gemeenschap belangrijk toe, en verbond ons — last, not least — de telegraaf met *Europa* en andere werelddeelen.

Het is U bekend, Mijne Heeren, dat ik in October van het vorige jaar aan de Heeren *van Tijen* en *Wisse* in Nederland, eene concessie heb verleend voor de daarstelling van een vast- of vlottend droogdok in het Schottegat alhier. De aanvraag daartoe was hoofdzakelijk gebaseerd op de spoedige totstandkoming van het kanaal van Panama, zoodat, toen het werk daaraan kort daarop moest worden gestaakt, het gansche plan in duigen dreigde te vallen.

De wakkere concessionarissen geven nochtans den moed niet op en zullen zeker het mogelijke beproeven om deze voor Curaçao en deszelfs toekomst zoo gewichtige zaak tot stand te brengen.

Voor het onderwijs—openbaar en bijzonder—wordt steeds alles gedaan wat zijn bloei kan bevorderen. Op dat gebied is men dan ook in de laatste vier jaren met reuzenpas voorwaarts geschreden. De goede resultaten laten zich nu reeds bespeuren, doch zullen na enkele jaren meer merkbaar zijn en hun heilzame uitwerking doen gevoelen.

Omtrent den uitvoer van phosphorzure kalk kan het volgende worden medegedeeld:

Van Aruba is in 1888 met 40 schepen 26,014.76 M3. verscheept, waarvoor aan concessierecht f 208,118.08, aan uitvoerrecht f 9,654 — en aan scheepsongelden f 4,014,07 aan de koloniale kas werd betaald. Van Santa-Barbara is met 3 schepen 2490 M3. uitgevoerd. Het uitvoerrecht bedroeg f 3,112,50 en de ongelden f 503,80.

Op Klein-Curaçao kwam, nu de concessie is geëindigd, het laatste schip aan, waarin nog 1321 M3. werd geladen. Het uitvoerrecht en de scheeps-ongelden beliepen te zamen f 1,903.62.

Van de plantage Ascencion werd eene hoeveelheid phosphorzure kalk als monster verscheept, waarop f 104 aan uitvoerrecht is betaald.

De uitvoer van zout bedroeg:

op Curaçao	2.357	H.	L
„ St. Martin	160,358	„	„
„ Bonaire	29.536	„	„

De voor 1889 ontworpen Koloniale Huishoudelijke Begrooting, welke U. ter voldoening aan art. 101 van het Regeerings-reglement heden tot onderzoek en goedkeuring wordt aangeboden, is geraamd in ontvangsten en uitgaven op f 669.755.94, zijnde f 32.339,05½ lager dan de begrooting voor het loopende dienstjaar.

Uit de memorie van toelichting zal U blijken, dat in 1888 de middelen f 41.791,72½ boven de raming hebben opgebracht en dat de uitgaven f 33,469,70 minder dan de raming hebben bedragen, zoodat tot dusver slechts een bedrag van f 25.765,94½ uit de saldo's van vorige dienstjaren is gebruikt tot aanvulling van het te kort op de middelen tot dekking der gewone uitgaven in dat dienstjaar.

Onder aanbieding van mijn dank voor de van U ook in het verstreken zittingjaar weder ondervonden medewerking, roep ik die tevens op nieuw met vertrouwen van U in.

Laat ons Mijne Heeren! met hoop en steun op den zegen der Voorzienigheid, voortgaan met onze beste krachten aan te wenden ter bevordering van den bloei en de welvaart dezer kolonie.

Ik verklaar hiermede de Vergadering van den Kolonialen Raad voor het nieuwe zittingjaar geopend."

FEUILLETON.

SIN NINGUN JIOE.

UN NOVELA DI RAVO.

Siguimentoe.

"Papaatje," e muchá a repetí; "nó, ta ken ta papaatje"? E prehunta aji a sinti e stranjeroe asina tantoe, koe el a coeminsá jorá, i suspirandoe el a bisá n'e Raad ta ken el tá i ta kiko el a bin haci. Un pastoor na Amsterdam, su amigoe, a ricibi un carta di pastoor di M*; puntrandoe si el por sabi algoe di hortamentoe di un muchá, koe a jegá di socedé ta un dos anja pasá. Su amigoe a coeri bin participéle kiko ta pasá, i el sacá e carta djé otro pastoor moestrá: i el confiandoe riba boz di su corazón, koe por fin nan por a haja tendé algoe dje jioe tantoe tempoe buscá, ta p'esai k'el a drentá wagen bini un bé. Su corazon no a ganjéle i k'e muchá aji k'el a caba di brazá ta su jioe adoptivo, esai no tin ningun duda, maské e muchá no por recordá nada mas, pa motiboe koe el tabata masjá chiquitoe, tem k'é ladron infame a hortéle.

"Despues djésai Raad a bolbé toemá declaración di Muschelnan. Mirandoe awor koe tin prueba sigur, i koe l'é danjá su asuntoe péo, si ta cos el no papia la pura verdad, Muschel a coeminsá pa declará k'e muchá no ta su jioe, ma k'e no a hortéle; ta toemá noemá el a toeméle na Amsterdam man di un macamba koe el no conocé, i k'é no sá tampoco si ta hortá e macamba a hortá e muchá. Ma ora President a pertá Muschel mas i mas, el a bisá *sí*, k'é tabata conocé e macamba i k'é tabata sabi també masjá bon, k'é muchá tabata hortá. Nan a sigui pertéle ainda mas e ora aji. Muschel den speranza di haci su castigoe birá algoe mas lihé, si ta posibel, a declara, koe ta pa pura vinganza k'e macamba a comete e crimen aji.

Awor hustici a hajá basta prueba. Muschel i e Megera, koe a doená su huramentoe, koe semper el tabata bao di impresion koe Toni tabata verdaderamente jioe di Muschel, a worde mandá na stad, oenda nan a cerá nan, afin di entregá nan na gobiernoe hoelandés pa nan worde huzgá na Amsterdam huntoe coe e principal ladrón.

Molenaar koe a moestrá toer su documentoe, k'e muchá ta un jioe, k'el a toemá criá, a haja orden k'é por bai coe n'éle, mientras e otro dos muchanan lo keda n'e pueblo aji tan tem. Ma Toni a keda semper manera un hende koe ta sonjá i sin sabi ta kiko ta pasa, el a sigui bai coe 'e Mijnheer koe tabata miréle coe carinjo i tabata tratéle coe amistad. "Ma Pierre" Molenaar dici coe n'éle ora nan a drenta den wagen; "corda bo bon; bo no sabi nada, hinteramente nada mas, koe bo tabata bibá den un stad grandi den un boenita cas kanti awa: bo no ta corda mas, koe bo tabatin un "maatje" duci koe tabata stima bo asina tantoe i koe tabata jama bo *Sans Souci*?" Kiko k'e mucha a haci el no por a corda nada, di modi el a sacudí cabez bisa nó.

"Bo no por cordá nada mas anto djé boenita vaas, koe Hermán a bisa, koe ta bo a kibréle, i koe p'esai mi a jega di coeri coe Herman?"

"Hermań?.... Herman?...." e muchá a bolbe keda corda un ratoe, ma el a bolbe sacudí cabez bisa nó.

Ja koe Molenaar a ripará koe Pierre no por corda nada nada mas di tempoe pasá, el a resolvé di papia coe n'éle djé porvenir boenita koe ta speréle: di su pober "maatje" koe ta maloe i koe ta desea asina tantoe di miréle; djé preparacionnan koe nan a haci pa ricibiéle, enfin di diferente otro cos koe lo mester sirbi p'é bolbe gana amistad i confianza djé muchá. L'é haja un di mas boenita chubatoe di mundoe coe un elegante wagen chiquitoe, toer dia l'é por bisa kiko el a desea, enz., enz., enz: Ma pa toer esai el mester stima tambe su "paatje" i su "maatje" koe sigur lo bira mihó awor.... Di golpi Molenaar a keda ketoe i su cara a jena di amargura; como si el tabata duda koe su esperanza lo ta cumplí, ma el a percura p'e mucha no mira nada ni p'é no ripará e pena, e tristeza koe tabata tormentá su corazon ta hopi luna caba. Pierre sin embargo a keda mas

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Het veertigste verjaringsfeest der kroning van Z. M. Willem III, is verleden Zondag op eene waardige wijze door Curaçao herdacht. Natuurlijk kon zoo iets niet ongemerkt voorbijgaan, daar het feit op zichzelf memorabel genoeg is, nu wij op veertig jaren mogen terugzien gedurende welke Nederland en zijn koloniën overvloedige zegeningen heeft genoten onder het wijs en voorzichtig bestuur van hun geliefden Koning. Maar ook vanzelf schonk zulk een feestdag nog grootere vreugde aan het hart der onderdanen van zulk een vorst, omdat 't volstrekt niet te voorzien was geweest dat Z. M. dezen dag nog zou beleven. Iedereen weet, welke droevige berichten voor eenige maanden, ja nog voor eenige weken uit Nederland werden overgeseind.

Met iederen dag, naar die berichten geoordeeld, was de beslissende slag te verwachten waardoor aan Nederland Zijn Vorst ontvallen zoude door den dood. Maar gelukkig, juist een week vóór den gedenkwaardigen feestdag komt de blijde en verblijdende tijding, dat Z. M. herstellende is niet alleen, maar zich zelfs zoo krachtig gevoelt dat Hij het Bestuur weer aanvaard heeft. Niet te verwonderen is het dus, dat ook de kolonie Curaçao op den 12 Mei het kroningsfeest van Z. M., geheel Holland door, zooals de jongste telegrammen meldden, met zooveel opgewektheid gevierd, herdacht en hare liefde en dankbaarheid aan haren beminden Koning in eene feestelijke vreugde getoond heeft.

Zeker, was 't eerder te voorzien of te verwachten geweest dat men dien heugelijken dag zou mogen vieren — men zou zich meer en beter hebben voorbereid en de uiterlijke plechtigheid zou er te schitterende door geweest zijn.

Toch meenen wij te kunnen zeggen, dat, alles samengenomen, de feestelijkheid goed geslaagd is en het arme Curaçao wèer voldoende uiterlijke bewijzen gegeven heeft door hare feestviering, van trouw en gehechtheid aan Z. M. den Koning.

Moge de bede, die op dien dag uit de harten van duizenden ten Hemel is opgestegen, verhoord worden : dat God nog lang het leven spare van Hem, dien wij eeren en huldigen en aan wien Nederland en zijn Koloniën zooveel dankbaarheid verschuldigd zijn.

Met de grootste ingenomenheid hebben wij vernomen dat door Z. M. den Koning de ridderorde van den Nederl. Leeuw verleend is aan Zijn Excell. den Gouverneur dezer kolonie.

Naar wij met genoegen vernemen, heeft de Eerw. Frater Pancratius (C. v. Beers) van de Congregatie van O. L. V. v. Tilburg, verleden zaterdag met goed gevolg examen in de Spaansche taal afgelegd.

— Volgens berichten, deze week uit het 4e. district ontvangen, blijft daar de bekende ziekte nog altijd voortduren. Op het oogenblik zijn er circa 40 lijdende aan die ziekte, waarvan zes niet buiten gevaar. De Stadsgeneesheer heeft ook daar deze week de rondte gedaan en tegelijk met den Districtmeester de zieken bezocht.

— In het begin dezer week heeft Z. D. H. Mgr. Joosten zich naar het eiland Aruba begeven om daar het H. Sacrament des Vormsels toe te dienen. Z. D. H. wordt op die reis vergezeld door den ZeerEerw. Pater J. v. Baars, Vicaris provinciaal der Eerw. P. P. Dominicanen, en den Zeer Eerw. P. Bebelmans. Op het einde der volgende week worden Mgr. en Zijn reisgezellen weer terugverwacht. God schenke hen een behouden en voorspoedigen overtocht.

— Bij Gouvernements beschikking dd. 10 Mei jl. is de 1e. Luitenant der dienstdoende Stedelijke Schutterij *J. J. Pietersz* bevorderd tot kapitein; *Hendrik Coenraad Tweeboom* benoemd tot maréchaussée der 2e. klasse alhier; aan den Zeer Eerw. Heer *J. te Welscher*, R. K. geestelijke van den 2n. rang op *Bonaire*, tot herstel van gezondheid een jaar verlof naar *Nederland* verleend; is, 11 Mei jl. de seinwachter *H. Tweeboom*, op zijn verzoek, eervol uit die betrekking ontslagen; en *Jacobus Halmeijer* met de waarneming der betrekking van seinwachter belast; is, 16 Mei jl. aan Mejuffrouw *S. P. Farret*, onderwijzeres aan de Openbare School alhier, tot herstel van gezondheid zes maanden verlof naar *Nederland* verleend.

NEDERLAND.

— Over de in de Kamer voorgestelde verandering der schoolwet, lezen wij het volgende in de *Maasbode*:

Het door den minister Mackay ingediende ontwerp tot gedeeltelijke wijziging der schoolwet moge hier en daar in zijne details tot opmerkingen aanleiding geven en aan sommige verwachtingen niet geheel voldoen, over het algemeen gelooven wij, dat het door de Katholieken met levendige dankbaarheid zal ontvangen zijn. Wat ons betreft, wij zijn tevreden, en mocht de rechterzijde door het gebruik van het recht van amendement sommige bepalingen nog iets gunstiger voor ons kunnen maken, dan zullen wij erkennen, dat niet alleen een schoolwet is verkregen, zoo goed als men onder de bestaande grondwet, maar ook zoo goed als men bij den toestand van ons volk op dit oogenblik verwachten mag.

Op dit laatste drukken wij inzonderheid: het verklaart onzen strijd tegen de grondwetsherziening en toont aan, dat wij niet ten onrechte dien strijd hebben gevoerd. Wij hebben onveranderlijk volgehouden, dat onder de bestaande grondwet een schoolwet kon gemaakt worden, die aan onze redelijke wenschen voldeed, dat dus om de schoolquaestie geen grondwetsherziening noodig was, en nu komt de heer Mackay het zegel drukken op ons oordeel, een goede schoolwet indienende, terwijl wij nog altijd leven onder het art. 192 uit de grondwet van 1848.

Als deze schoolwet in het *Staatsblad* komt, zal ons eene andere taak wachten dan te strijden op het gebied der school-quaestie; dan zullen wij moeten trachten de groote en juiste beginselen der wet van Mackay bij het volk ingang te doen vinden, om dan — maar zeker niet over eenige weken of maanden — te streven naar de grondwetsherziening, die ons het ideaal, algeheele vrijheid van onderwijs, moet doen bereiken.

Een dier groote beginselen, het voornaamste van allen, is wel dit, dat het 't recht en den plicht der ouders om zelven in het onderwijs hunner kinderen te voorzien erkent en eerbiedigt en hen in de gelegenheid stelt dat recht uit te oefenen, dien plicht te doen. Immers als de vestiging van een voldoend aantal bijzondere scholen mogelijk wordt gemaakt, zal niemand meer gedwongen zijn zijne kinderen naar eene openbare school te zenden.

Op de tweede plaats erkent het ontwerp de rechtsgelijkheid der verschillende partijen in Nederland, nog wel niet volkomen, wij geven het toe, maar althans in beginsel en met een begin van toepassing. Niet waar, als het water eenmaal door een gleuf in den dijk is gedrongen, laat het zich niet meer terughouden maar dringt door tot het den dijk heeft doorgebroken. Is eenmaal het beginsel toegegeven, de toekomst zal het uitwerken.

Eindelijk wordt het recht van subsidie aan bijzondere scholen, ook al zijn die van godsdienstige kleur, volmondig beleden en tevens aan de tegenwerking der gemeentebesturen onttrokken. 't Is een gevolg van de erkenning der rechtsgelijkheid en een nieuwe triumf na den strijd zoo lange jaren en met zoo onmetelijke offers door ons gevoerd.

Wij hopen later dit alles uitvoeriger te bespreken en dan tevens te kennen te geven op welke wijze wij de wet nog verbeterd wenschen te hebben. Men vreeze niet, dat wij overdreven zullen zijn in onze eischen; wij zijn al te zeer overtuigd, dat rekening moet gehouden worden met de toestanden, waarin wij leven, doch van overdrijving zal ons niemand kunnen beschuldigen, daar wij over het geheel zullen blijven in de richting, door den heer Mackay aangewezen.

Onze hulde en dank aan den minister voor deze daad van moed en van eerbied voor aller rechten. Brengt hij die wet in het *Staatsblad*, hij zal zijn naam verbonden hebben aan een der belangrijkste en gelukkigste gebeurtenissen uit de Nederlandsche historie der 19e eeuw.

BUITENLAND.

Italie. — Dezer dagen werd te Rome een kerkelijke begrafenis door vrijdenkers gestoord; thans is de H. Stad weder het schouwspel moeten wezen van eene godsdienstlooze begrafenis, die men wel als „burgerlijke" gelieft te bestempelen.

Het lijk van eene arme oude vrouw, Santa Cadet, werd grafwaarts gevoerd. Deze vrouw was onder de republikeinen algemeen bekend sedert de opstanden van 1848—49, toen zij als eene ware furie tegen troon en altaar te werk ging. Santa Cadet stierf op 71 jarigen leeftijd in „het geloof van Mazzini" volgens de uitdrukking der radicale bladen. De ongelukkige wilde in hare laatste oogenblikken priester noch geneesheer bij zich toelaten, en de godloochenaars hebben zich van haar lijk meester gemaakt, om daarmede hunne schandelijke, en bijzonder te Rome ergerlijke, civiele „plechtigheden" te vertoonen.

Meer dan vijfduizend personen had men uit de laagste klassen der Romeinsche bevolking bijeengeraapt, om den stoet te vergezellen, waarin tal van afgevaardigden en zelfs geheele corpsen van anti-clericale vereenigingen, met zeven-en-twintig banieren, medetrokken. Men had het kruis natuurlijk van den lijkwagen genomen en dit vervangen door een krans van roode camelia's, die deel schijnt uit de maken van de ceremoniën van „het geloof van Mazzini" evenals de godslasteringen, die men zoo aanstonds op de begraafplaats zou uitbraken.

't Is licht te begrijpen, dat de politie wegens de aanwezigheid van zulke elementen hare voorzorgen had genomen. Veertig agenten en veertig gendarmes omringden den lijkwagen, behalve nog het aantal van hen, die voor en achter in den stoet medetrokken en van die, welke in burgerkleeding onder de menigte verspreid waren. De politie-beamten stonden onder bevel van twee inspecteurs en vijf gedelegeerden der politie. En alsof die bedekking nog niet voldoende ware, sloot zich op een der pleinen, waarover de stoet trok, eene sterke afdeeling politie, met een hoornblazer voorop, bij dezen aan.

Het scheen echter dat de politie bevel had gekregen, zeer toegeeflijk te zijn. Toen tenminste eene deputatie uit een koningsgezinde vereeniging met dezer banier, waarop het kruis van Savooye, zich in den stoet schaarde, werd de vlag uitgefloten zoodat de deputatie haar moest oprollen en de vernedering ondergaan, die zij van zulk een bende had moeten verwachten.

En wat kwam op het kerkhof in de plaats der gebeden, die de Katholieke Kerk bij het lijk van een harer kinderen doet? — Garibaldi-liederen, en daarna de ontzettendste vloeken en verwenschingen, uitgebraakt door de lieden, die met hunne banieren, bloemkransen en de lijkkist niet spoedig genoeg door het gedrang der menigte konden heenkomen!

Nog verschrikkelijker werd die heiligschennis, toen een advocaat op het voetstuk van het beeld van Chris-

---

admirá, mes na sonjo: maské su wowonan koe tabata lombra, tabata doena di conocé, com fortuná el tabata sinti é mes, toch kiko k'a puntréle, semper el a respondé coe un simple sacudimentoe di cabez, i na lugá di jama Molenaar "paatje", el tabata herá cada bé jaméle "Mijnheer." Por fin promé koe nan a jega n'e stad, camina nan lo droemi e anochi aji, ja nan dos a bira asina bon amigoe, koe djé mes, Pierre a cohé Molenaar zoentje i tres bé tras di otro el a jaméle "paatje duci".

Tin fiesta na Amsterdam na cas di Molenaar, pasobra e jioe perdir, Sans Souci chiquitoe, a bolbé; ma no ta un fiesta manera e hendenan ricoe di aristocracía sa doena, pasobra bo no tabata mira ningun ningun wagen, koe tabata trece e cabajeroenan elegante bisti na pretoe, ni e senjoritanan coe nan bistí dorná coe toer e colónan di regenboog, cargá di djamanta i perla preciosa, pa nan bin sinta na un mesa di comementoe prepará coe muchoe cuidao i muchoe goestoe i na oenda tin abundancia di cominda di mas sabrosa i di bebida di mas fini, di mas delicado, — no, ta un fiesta simple, un fiesta pa familianan di mas cerca, pa nan koe no pa flacteere, ma koe verdaderamente tabata goza di hinter nan corazon den alegria di Mijnheer i Mevrouw Molenaar. Unicoe estranjeroe koe tabata aji, tabata e pastoor, e bon amigoe di cas koe a participá semper den toer disgustoe i den toer gozo djé familia.

Es ta trocá e Senjora Molenaar a troca fó di dia koe nos a miréle pa de laatste bé. Manera el ta sintá aji, koe "Sans Souci" un banda di djéle, coe no por caba di admirá e boenita panja koe nan a bistiéle awor, sigur tá koe lo nos a toeméle pa menos zwak di lo ké el tabata verdaderamente, Ma kende koe a keda miréle coe attencion, lo a ripará koe bao djé coló masjá rosá di su cara, tabatin un colo di alabaster; bon papiá, e rosa no tabata un coló, ma e tabata manera un vlam, un candela koe tabata kima dianan di su bida. No ta di admirá anto koe cada ratoe Molenaar tabata tira un bista riba su esposa, i k'é tabata consehéle di no span e mes muchoe. Si bao di otro circunstancia Tine lo a gradici su esposo pa tan bon conseho, awor el ta soerdoe, pa motiboe k'el ta sinti e mes feliz di por a bolbe haja su jioe, sí, maske e jioe no por recordéle totalismamente mas, sin embargo koe Molenaar'a papiéle di djéle hinter camina. "Figura bo," el dici k'e pastoor, figura bo cuantoe trabao mi a toema pa por haci el cordá algo. Mi a camná hinter cas rond coe n'éle, mi a hibéle toer lugá aki: den, mi a moestréle hasta e album koe mi tin su portret aden, nada, nada, nada, ni su mes portret el no por reconocé. Ta di com esai ta bini?" "Lo por ta," e pastoor dicí, "pasobra duranti e tempoe k'el tabata aki fó, podiser el no á haja ocasion di mira su cara nunca mas den spiegel."

"Si, si, ta sina lo mester ta sigur". Tine a respondé. "Ma pa bolbe riba lo ke mi tabata papia .... solamente un cos só el a reconocé, i mi ta poestá koe bo no por bisa ta kiko."

"Podiser lo ta un cualké cos di hungá .... su cabai di paloe? .... su bistí di fluweel? .... of .... "

"No, ningun djé cosnan aji .... e unicoe obhetoe k'el a reconocé, tabata e imagen chiquitoe di la Birgen, delanti di cual el tabatin coestumber di rezá toer anochi i toer mainta. Ora el a mirá e imagen riba su mesa djá nochi un banda di su cama chiquitoe, el a keda miréle coe masjá atencion, por fin el a jegá cerca djéle, el a cohele, el a keda miréle, i koe un corazon jeen di alegria, el dici, k'el a jegà di miréle promé aja un camina. Bo no por figura bo, pastoor, com contentoe mi a birá n'e momentoe aji, mi a boelá cohé Pierre huntoe coe e imagen i mi no por a cansa di brazá i zoentje nan. I despues mi coe n'éle, nos a cai na roedia, pa nos gradici el Senjor i la Birgen, koe a devolvé mi, mi angel atrobé. E pober, el a loebidá ta com sa rezá, ma toch ora el a mirá mi poné mi dos manoe huntoe el tambe a haci mes cos. Sí, sí, su bon mama moribunda tabatin bista di propheta, ora e tabata pidi mi coe tantoe instancia di warda e imagen chiquitoe como un recuerdo n'é.... den mi dolor mi a busca consolacion acerca; mi a pidi, mi a suplica i mi a worde scuchá; La Birgen a bolbe dunami mi jioe perdí."

tus' Opstanding en onder de armen van het groote kruisbeeld het woord nam om „ de deugden " te verheerlijken „ van de waarlijk heilige, de waarlijk rechtvaardige, wier standvastigheid het Vaticaan deed sidderen en de listen en hinderlagen verijdelde van de verspreiders van het bijgeloof, van de priesters, die de braafheid ondermijnen ! "

Deze laaghartigheid werd geëvenaard door de rede van een oud-afgevaardigde, die de zielskracht prees, „ waarmede zij de vrijheid had verdedigd en de zwarte raven gehaat, die uit het Vaticaan komen, om de domheid, het bijgeloof en de logen over de wereld te verspreiden. " Toen al dat moois was uitgekraamd, maande hij de aanwezige vrouwen aan, om hare kinderen niet te laten opvoeden „in de school der sacristie, van den biechtstoel en der leugens, welke door huichelachtige monniken van den preekstoel worden verkondigd, (Eenige stemmen : pater Agostino!) maar ze te vormen in de school der overledene, om er eenmaal helden van te maken."

Zoo wordt Rome onteerd tot zelfs op de gewijde rustplaats zijner dooden !

—Volgens den *Obs. fr.* heeft het Vaticaan zich genoopt gezien voor het onophoudelijk schenden van het briefgeheim, voor de overbrenging der diplomatieke stukken aan de verschillende nunciaturen speciale koeriers aan te stellen. Hiervoor zijn natuurlijk vertrouwde personen noodig, daar men hen in het geheim zal trachten om te koopen. Naar in kringen, met de Curie in betrekking staande, wordt verzekerd, is die dienst zeer goed ingericht en wordt het geheim streng bewaard.

Engeland.— Reeds meermalen heeft men doen opmerken, hoe het Engelsche Protestantisme, waarvan een gedeelte, de *High Church*, in zijne leer minder van de Katholieke Kerk afwijkt dan de meeste Protestantsche secten, ook in uiterlijk vertoon meer en meer tot het Roomsche ceremonieël begint over te hellen. Aan deze toenadering, die als het ware een geleidelijken overgang vormt, zijn een groot aantal der bekeeringen in Groot-Brittannië toe te schrijven. Wie eenmaal zich bij de Ritualisten heeft aangesloten, komt, wil hij consequent zijn, noodzakelijkerwijze tot het Katholicisme, waarin hij de waarheid vindt. En nu is het een verblijdend teeken, dat, in weerwil van het machteloos proces, een Anglikaansch bisschop, die het Ritualisme begunstigde, aangedaan, dit zich overal uitbreidt. Zelfs tot in het hart van Londen, in de bekende St. Paul's Church, is het Ritualisme binnengedrongen. Daar toch heeft men, na voor twee jaren een kruisbeeld en kandelaars op het altaar gezet te hebben, thans geplaatst.... een Mariabeeld ! Hier is dus feitelijk gebroken met een der dwalingen van het Protestantisme, dat nog altijd de dwaasheid heeft, over Katholieke afgoderij te spreken, én eene der leerstellingen van het Roomsche geloof de vereering der Heiligen, aangenomen. Men zou kunnen zeggen, dat dit nog slechts in zooverre eene geringe schrede is, dat hier alleen van vereering van Christus' H. Moeder sprake is. Toch niet ; wij lezen in eene beschrijving:

„ Boven het altaar bevindt zich aan de eene zijde van het kruisbeeld het beeld van de H. Maagd met het Christuskind op den arm, en aan de andere dat van de H. Maria Magdalena. De indruk, dien deze drie witmarmeren beelden op den donkeren achtergrond maken, is waarlijk aangrijpend."

En niet alleen in St. Paul's Church is het beeld der Moedermaagd opgesteld, want wij vinden eene mededeeling van een Londensch lezer der Rouaansche *Semaine religieuse* aan dit blad, luidende:

„ Onlangs is een der deuren van Westminster-Abbey gerestaureerd, en boven deze kerkdeur is de Lieve Vrouwe met het Goddelijk Kind geplaatst. Hoe ongeloofelijk het moge schijnen, het is een feit."

Nog slechts een kleine stap zal er noodig zijn, om den algeheelen overgang van die Protestanten tot de Katholieke Kerk tot stand te zien komen. En wanneer men dan bedenkt, dat een Katholiek bisschop, kardinaal Manning, in den tijd van veertig jaren 1200 kerken en kapellen, 362 kloosters, 9 seminaries, 10 colleges, 2000 parochiale scholen, afgezien nog van de tallooze instellingen op sociaal en liefdadig gebied, heeft gesticht, dan begint men zich af te vragen, of de voorspelling van Joseph de Maistre, dat op het einde dezer eeuw in St. Paul's-Church weer Mis zal worden gelezen, bewaarheid gaat worden.

— Het is bekend, dat in Engeland de vrouwen, die zekeren aanslag in de belasting betalen, het stemrecht voor de provinciale raden bezitten. De kiezeressen voor den Londenschen provincialen raad hadden, geholpen door die keizers, op welke zij invloed hadden, eene dame, lady Sandhurst, tot lid van dien raad gekozen. De geldigheid dezer stemming werd door de tegenstanders der blauwkouserij betwist, aangezien de wet den vrouwen wel kiesrecht, maar geen verkiesbaarheid toekent. De zaak werd voor het gerecht gebracht, en dit gaf den aanklager gelijk, zoodat de verkiezing ongeldig verklaard is en eene nieuwe zal worden uitgeschreven.

Portugal. — De Katholieken van het aartsbisdom Braga zijn opgeroepen tot een congres, dat den 26, 27 en 28 April te Oporto zou gehouden worden onder eere voorzitterschap van den kardinaal-bisschop van Oporto en bijgewoond door den aartsbisschop van Braga en de bisschoppen van Coïmbra, Viceao, Braganza en Lamego.

Het congres heeft ten doel:

I. Middelen te beramen ter bestrijding van het Protestantisme en het ongeloof, dat men meer en meer in Portugal tracht in te voeren.

II. De Portugeesche Katholieken uit te noodigen, om getuigenis te geven van hunne volkomene instemming met de eischen der Katholieken van de andere landen betreffende eene gezamenlijke zedelijke werking ten gunste der vrijheid en onafhankelijkheid van den H. Stoel en met hun protest tegen de beleedigingen en beproevingen, waaraan de H. Vader blootstaat.

III. Te bestudeeren, op welke wijze de vereeniging van den H. Vincentius á Paulo en de Congregatie van de Zusterkens der Armen het best zijn te ontwikkelen.

Over elk van deze punten zal een daartoe benoemd comité verslag uitbrengen.

Frankrijk. — De regeering is sedert eenigen tijd bezig. om de Katholieken nog meer van zich afkeerig te maken, door goederen, tot bisdommen behoorende, welke daaruit de te hunner administratie benoodigde gelden trekken, te onteigenen en te verkoopen. Zoo heeft de heer Carnot een besluit geteekend, waarbij het St. Stanislas-college te Nimes, het klein-seminarie van Sommières en het bosch van Prime-Combe, alles aan het bisdom van Nimes behoorende, in veiling zullen gebracht worden. Als reden voor die wederrechtelijke handelwijze wordt eenvoudig opgegeven „dat die goederen niet de noodige vereischten bezitten, om deel uit te maken van bisschoppelijke inkomsten. " Zou de regeering werkelijk niet inzien, dat zij door deze handelwijze zelfs de monarchale en republikeinsche Katholieken drijft tot het steunen van haren grooten tegenstander, alleen omdat zij het vooruitzicht hebben, door dezen het spoedigst van de Kerkvervolging te worden bevrijd?

— Ten bewijze hoe woelig het er in de Fransche Kamer toe kan gaan, diene het volgend trouw verslag harer zitting van den 4 April j. l. Ten kwart over twee wordt de zitting geopend; er is een onophoudelijk rumoer en men stemt maar zonder oplettendheid over allerlei kleine wetjes.

De voorzitter. Ik heb van den minister van justitie (*Ahá!*) een aanvraag ontvangen ter vervolging van een lid der Kamer. Zooals gebruikelijk is, zal deze aanvraag naar de bureaux worden verzonden (Rechts: *Lees!* Langdurig rumoer). De voorzitter aarzelt (Rechts: *Op de tribune!*) Het rumoer is verschrikkelijk. De minister van justitie zit onbeweeglijk op zijn bank. De heer Le Hérissé roept hem toe: Ge schaamt u zeker over uwen ondergeschikte!

De voorzitter leest de aanvrage voor, doch wordt elk oogenblik onderbroken. Bij de woorden "komplot" en "diktatuur" weerklinken spottende uitroepen. De voorzitter klaagt, dat hij geen materieël middel heeft tot handhaving der orde. De heer De Baudry d'Asson wordt herhaaldelijk tot de orde geroepen, en eindelijk stelt de voorzitter voor de censuur op hem toe te passen. Nieuw spektakel.

De heer De Baudry d'Asson springt op de tribune en roept, dat men zich schaamt, zulk een ellendig schouspel te zien, als de Kamer thans oplevert. Geraas; de censuur wordt toegepast. Aan de uiterste linkerzeide zitten een Boulangist en een radicaal luide te twisten; zij bedreigen elkaar met vuistslagen. Wanhopig gaat de president voort met lezen, doch niemand verstaat er een woord van.

De heer Cunéo d'Ornano staat op. Gehuil links. De heer De Cassagnac roept den minister van justitie toe: Gij durft niet op de tribune te komen! De voorzitter is onderwijl bezig met een luidruchtig afgevaardigde tot de orde te roepen.

De heer Cunéo d'Ornano wijst op art. 30 van het reglement, volgens hetwelk de ministers zelven de door hen ingediende wetsontwerpen moeten voorlezen.

De heer Flopuet: Lees art. 99 ook eens!

De heer d'Ornano toont, dat dit art. slechts uitzonderingen toelaat ingeval van overlijden of ontslag (Geraas).

De heer Laur verlangt, dat de commissie tot onderzoek der aanvrage om vervolging Zaterdag worde benoemd. Hij wil eene verklaring voorlezen. De voorzitter belet hem dat. Het spektakel begint opnieuw.

De heer Laur: Wij stellen ons allen verantwoordelijk voor generaal Boulanger's daden. (Geschreeuw links). Wij hebben evenzeer uitgevaren tegen het parlamentarisme als generaal Boulanger en zullen dat blijven doen. Daarom dagen wij u uit, tegen ons ook eene aanvraag ter vervolging in te stellen (Rumoer) Ik verlang uitstel tot Zaterdag, want wij kennen de aanvrage niet, omdat de regeering zich schaamt, ze van de tribune voor te lezen. Spreker wordt tot de orde geroepen doch gaat voort: Ik weet wel wat mij wacht, toch roep ik : Leve de Republiek ! Leve Boulanger ! (Oorverdoovend getier.)

De heer Emmanuel Arene zegt, dat, al zijn de vrienden van Boulanger het geheel met hem eens, zij den trein naar België gemist hebben. De generaal had zelf vervolging tegen zich moeten eischen. (Uitroepen en gelach.)

De heer Paul de Cassagnac keurt alle overhaasting af en stelt den datum van den volgenden dag voor (Tumult).

De heer Laur blijft volhouden voor den Zaterdag (Het tumult neemt toe).

Er wordt over de voorstellen gestemd. De Kamer besluit, ter vier uren in de bureaux te vergaderen om eene commissie te benoemen. De zitting zal te zes uur hervat worden om te beraadslagen over het rapport, dat dan reeds door de commissie moet zijn uitgebracht.

De zitting wordt geschorst.

Duitschland. — Over den nieuwen maatregel van Keizer Wilhelm — waarover wij reeds geschreven hebben in ons vorig nummer — die ter toelating op hof-receptiën voor hen, die geen uniform mogen dragen, de kniebroek als verplichtend costuum heeft voorgeschreven, wordt thans notabene een politieke strijd gevoerd. Eenige organen der vrijzinnige partij vinden dat het niet in overeenstemming met de waardigheid van een volksvertegenwoordiger der oppositie is, een costuum te dragen dat afkomstig is uit de tijden van reactie! Zij houden aan het costuum der bourgeoisie, als een democratisch zinnebeeld ! De conservatieven zijn echter terecht vergenoegd over den grooteren glans die aan het hofleven gaat bijgezet worden, en verdedigen dien terugkeer tot het oude hofcostuum uit een artistiek oogpunt.

Inderdaad, wat is er smakeloozer dan de pantalon, die op een stel kachelpijpen gelijkt, en de rok, die veel weg heeft van een kleermakersschaar. De *Germania* maakt de leuke aanmerking, dat voor de ministeriëelen een statiebroek, die onder de knieën gesloten is, goed te pas komt, als hun het hart in de schoenen wil zinken.

Belgie. — De independente afgevaardigde Somzé gaf onlangs te Brussel een feestavond. Er waren ongeveer 250 genoodigden uit de hoogste rangen der samenleving. Terwijl het feest vroolijk aan den gang was, gingen plotseling een paar vleugeldeuren open, en de gastvrouw trad binnen.... aan den arm van generaal Boulanger. Daar ontstond eene beweging! Vele genoodigden, vooral dames, klommen op stoelen en banken om den beroemden man te zien; anderen, waaronder de ministers Pontus, de Chimay de Bruyn, benevens vele diplomaten, slopen weg. Door deze verwarring, die niet op het program stond, weigerde de violoncellist Eduard Jacobs verder te spelen, daar niemand naar hem luisterde, en alle aanmoedigingen en toespraken van den heer Boulanger en mevrouw Somzé waren noodig, om hem te bewegen, zijn kunstrijk spel weer ten gehoore te brengen. Het concert kon echter pas geregeld voortgaan toen de nieuwsgierigheid der gasten door het vertrek van den generaal was verdwenen, maar de ministers heeft men niet teruggezien.

Zwitserland. — De Bondsraad heeft bij vertrouwelijk schrijven de kantonbesturen uitgenoodigd de bewegingen der Russische uitgewekenen stiptelijk na te gaan. De Zurichsche politie sloot een Russisch leesmuseum aldaar, als zijnde een nihilistisch centrum; en er is eene beweging ontstaan tegen Russische huishuurders en kamerhuurders. De eigenaars, schade vreezende door ontploffingen, weigeren als één man panden aan Russen te verhuren.

Turkije. — De Albaneezen zijn weder in geschil gekomen met de bewoners van Serviërs zuidelijke grenzen. Ettelijke Serviërs werden gedood of gewond. Servië heeft zijn beklag gedaan bij de Porte, doch deze weigert tuschenbeide te komen omdat volgens haar de Serviërs de Albaneezen hebben aangevallen en dus de schuld van de moeielijkheden hebben te dragen.

Amerika.— Teneinde onderlinge oorlogen te vermijden, hebben de vijf kleine Midden-Amerikaansche republieken, Costarica, Guatemala, Honduras, San Salvador en Nicaragua een tractaat gesloten, waarbij zij overeenkomen alle onderlinge geschillen bij te leggen door het inroepen van een scheidsrechterlijke beslissing, hetzij van de Amerikaansche, de Chileensche, de Mexicaansche of de Argentijnsche, hetzij van de Zwitsersche of van eenige andere Europeesche regeering. De contracteerende partijen verbinden zich verder, geen afzonderlijke bondgenootschappen te sluiten zonder de toestemming van alle andere partijen. Jaarlijks zullen gedelegeerden van de vijf republieken bijeenkomen, om de gemeenschappelijke belangen te behandelen en af te doen.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, Mei 12. — Courant *Figaró* ta bisa koe pa banda di 15 Juni, Rey i Reina di Bélgica, Reinan di Sajonia, di Servia, di Grecia, di Madagascar i Shah di Persia ta sperá na Paris: nan lo baha n'é hotel, koe Guzman Blanco a jega di ocupá. Riba e dia aji lo tin 70.000 bisitador na Paris.

Londen. — Círculonan político in-

gles ta conseha Boulanger di hala su curpa fó di Rochefort.

Berlin. — Opinion pública ta desanimá pa motiboe k'e expedicion di Wismann tabatin mal resultado na cruzamentoe di Oost-Africá.— Prins Bismarck ta considerá k'e agitacion di congresonan católica ta perjudicial pa Silja Pontifica. E dici también, koe Papa lo no haja su poder temporal sino te ora Conde di Paris subi trono di Francia i kroonprins di Italia bini na mandoe ? !

Madrid. — Dia 15 conservadornan lo pidi modificacion djê lei di eleccion universal. Tin algun opinion koe Sagasta lo disolvé (kibrá) Cortes despues koe nan vota presupuesto (begrooting) i e lei di eleccion.

La Haya. Mei 14. — Gran fiesta na hinter Hoelanda pa celebracion di cuarenta anja di coronamentoe di Rei Willem III.

Berlin. — Na Westfalia militairnan a mata tres trahadó di mina, k'a poné trabao abao, i nan a tira riba algun viahero koe nan a toema pa trahadó di mina.

San Petersburgo. — Conde Tolstoi a moeri.—Czar tabata na su morto i el a doena su biuda un pensioen.

Londen. — Un comision di studentnan di Paris a bisita Boulanger.

Cámara di Comunes a discuti e lei riba sucoe. Hecksbeach a declara koe p'é modi koe Estados Unidos a comprendé e conbenio, nan a hala nan mes fó djé cláusula di nacion di mas favorecé.

Berlin. — E miembronan di conferencia riba e cuestion di Samoa a resolvé di establecé un lugá neutral na Apia, camina toer nación lo tin mes derechoe: p'esai tin un comision nombrá pa fiha grandura djé lugá, ma nan ta laga jioenan mes di Samoa elihi nan Rei.

Como Gobierno a bini djá den, esai a haci koe patroonnan a halza ganamentoe di trahadónan ma nan no kier pa nan traha ocho ora só pa dia.

Trahadornan di mína na Essen a lamanta na 40 mina.

Londen.— Mei 15. E vapor *Rusia* k'a jega Plijmouth cargá di catoena, a declará koe soe cargamentoe a pegá candela i k'e la pagéle koe stoom, pasobra e candela no kier a tende pa awa.

Boulanger a declará kóe si ta cos Gobierno no disolvé Cámaranan promé koe anja caba, Gobiernoe ta cometé un crímen contra eleccion universal, i esai lo haci koe toer bon ciudadano mester protestá contra un tal disposicion.

Madrid.— Senado a aprobá e lei riba reformanan militar: e lei riba bebida sterki ta aprobá también pa Congreso.—Banda di fin di anja Infante Isabel lo bai bisitá la Reina di Inglaterra.

La Haya.— Ajera mainta nan a haja bandera di socialistanan izá na paloe di bandera di paleis di Rei.

San Petersburgo.— Nan a bolbe descubrí un conspiracion pa mata Czar: masjá hopi militar ta complicá den djé asuntoe.

Berlin.— Emperador Wilhelm a ricibi un deputacion di trahadonan di mina di Westfalia. Na Gravesend, un lugá na alemania, cien mil trahadó á poné trabao abao. Mí, nanan di Ortmond, Essen i Bouchaz ta bandoná.

Nan a stop trabao na Fabriek di Krupp, pa falta di carbon.

Paris.— Na eleccion di Senado di Seine, nan a elihí un candidato oportunista. Dr. Straus ta encargá di bai Santo Domingo i Haiti, p'e bai descubrí e benanan koe Columbus i e hendenan k'a bini despues di djéle a coba.

Londen.— Smith a pidi den nomber di gobiernoe pa nan bolbe discuti e lei riba sucoe, dia 20 di Juni. Cámara di Comunes a aprobá é pidimentoe.

Trahadonan di mina di Jorkshire ta menazá di pone trabao abao.

Madrid.— Gobiernoe ta para riba pa nan discutí e lei di eleccion universal majan. Canovas a bisa koe discusion djé lei aji lo trece un crísis.

Paris, Mei 16. — Courant *Dia-neuvième Siecle* ta di opinion koe lo ta dificil pa Senado haja prueba koe Boulanger ta culpable i el dici k'é asuntoe mester tabata hibá dilanti di Hof of delanti di un krijsraad, i k'é ta keré también k'e cuestion aji delanti di Senado lo keda di nada. Senado i Cámara a bolbé coeminsá nan trabao.

Berlin. — Emperador Wilhelm a bisa un diputación di trahadonan di mina di Westfalia, k'é ta toema interés pa nan: el a desconsehá nan toer movementoe social i politico i el a condená e bringamentoe den di trahadonan, koe ta obligá forza asina di bini djá den. Gobierno no por soporta revolución i asina el ta obligá di largá tirá riba revolucionarionan, si ta cos ta necesario pa mantené orden. Ma si trahadonan comportá nan bon, anto nan por contá coe Emperador su simpatia i protección.

Post. — un courant di Berlin, ta para riba pa Gobiernoe bin parti e pleitoe den donjonan di trabao i trahadonan.

Londen. — Ajera tabatin un gran reunion (meeting) na fabor dje convencion di sucoe: Bradlaugh i algun otro mas a papia duroe contra e convencion, ma majoria a toema diferente resolución na fabor djé projecto di lei.

O'Brien a dagvaar Salisbury pasobra el a lamantéle falsoe testimonio.

Madrid. — Amigoenan di Sagasta ta consehéle di toemá su ontslag posobra koe majoria di miembronan di Cortes ta tene nan manera su enemigoe.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curazao.